

Mons. Orosch János, nagyszombati érsek

PÁSZTORLEVELE

2026 NAGYBÖJTJÉNEK KEZDETÉRE

Kedves Testvéreim!

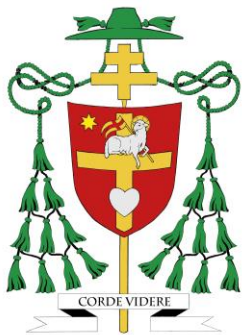
Az egész liturgikus évben Jézus Krisztus életének titkait ünnepeljük, amelyek a bűn és a halál feletti győzelemben teljesebben be. Így „ma a nagyböjti útra lépünk... ennek az időszaknak a küszöbén állunk, amely megtérésre hív minket” (XVI. Benedek pápa homíliája, Hamvazószerda, 2006. március 1.). Nursiai Szent Benedek a nagyböjtöt a „lélek tavaszának” nevezi (vö. *Regula*, 49). Hamvazószerdán elindultunk a negyvennapos úton, amelyet nem az elmúlás pora, hanem a feltámadás reménye illatoz be. A böjt nem pusztán külső lemondás, hanem örömteli visszatérés létünk forrásához.

A nagyböjt első vasárnapjának evangéliuma a pusztába vezet. Máté evangélista így ír: „*Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy az ördög megkísértse*” (Mt 4,1). Aki járt már pusztaságban, tudja, milyen a vízben szegény, sivár vidék. Képletesen a puszta az üresség jelképe. A Szentírás szerint a puszta mindenekelőtt az igazság helye. Ott, ahol elcsendesedik a világ zaja, és az ember egyedül marad önmagával és Istennel, megmutatkoznak a szív legmélyebb vágyai és gyengeségei.

Szent Ágoston Jézus megkísértéséről így ír: „*Krisztus azért kísértetett meg, hogy te őbenne el ne ess a kísértésben*” (*Enarrationes in Psalmos*, Zsolt 61,3). Jézus nem azért megy a pusztába, mert tisztulásra szorul, hanem mint Megváltónk, hogy a mi nevünkben győzze le az ellenséget ott, ahol mi újra meg újra elbukunk. Kalkuttai Szent Teréz anyja ezt mondja: „*Isten nem sikerre, hanem hűségre hív.*” A puszta éppen az a hely lehet, ahol ez a hűség a csendben próbára tétetik (vö. Gondolatok és idézetek). Negyvennapos nagyböjti zárandoklatunk során meghívást kaptunk, hogy Isten szemével nézzünk a pusztára: nála ez nem barátságtalan vidék, hanem a csend királyi csarnoka, ahol elnémul a világ csalóka zaja, és megszólalhat Isten.

Miután Jézus befejezte negyvennapos böjtjét a pusztában, emberi természetében meggyengült. Az ördög éppen ezt a pillanatot használta ki, hogy három ravasz kísértéssel támadja meg. Üdvözítőnk azonban nem engedett, és példát adott nekünk, hogyan álljunk helyt a kísértésekben ma is.

Az első támadás, amellyel az ördög igyekszik hatalmába keríteni az embert, a „birtoklás” kísértése: „*Mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré!*” (Mt 4,3). Ez a kísértés arra csábít, hogy életünket az anyagi szükségletek szintjére szűkítsük. Jézus válasza – „*Nemcsak kenyérrel él az ember*” (Mt 4,4) – arra figyelmeztet, hogy szívünk mély éhségét semmilyen földi dolog nem tudja betölteni. Szent II. János Pál pápa tanításában visszatérő motívum, hogy az ember szabadságra hivatott; ám ha a

Mons. Orosch János, nagyszombati érsek

PÁSZTORLEVELE

2026 NAGYBÖJTJÉNEK KEZDETÉRE

szabadság elszakad az igazságtól, önkénybe torzul, és végül a hatalom szolgálatába süllyed (vö. *Szent II. János Pál pápa, Centesimus annus*).

A második támadás a kevélység és a szenzációhajhászás kísértése: a vágy, hogy „valakik legyünk” a világ szemében. Az ördög arra csábította Jézust, hogy vesse le magát a templom párkányáról. Aranyszájú Szent János tanítja: „*Semmi sem szakít el úgy Istentől és felebarátainktól, mint a gőg és a hiúság*” (Homília a Filippiekhez írt levélhez). Korunk viszont ezt sugallja: „ha nem vagy online, nem is létezel”. Sokan ma is a tapsot és a reflektorfényt keresik. Szent Pio atya azonban más útra hív: „*Az alázat és a szeretet azok a szárnyak, amelyek Istenhez emelnek és szentté tesznek minket*” (*Epistolario II*, 1914. december 17.).

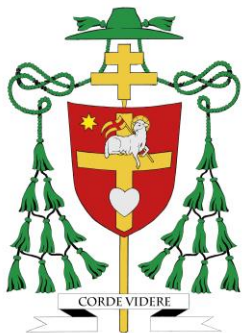
A harmadik támadás a hatalom kísértése. Az ördög felajánlotta Jézusnak a világ minden országát és dicsőségét, ha leborul előtte. Itt az a veszély, hogy az ember az örökkévalót az azonnali haszonra cseréli. Szent Josemaría Escrivá arra figyelmeztet, hogy munkánk, terveink vagy kényelmünk is bálványá válhat, ha Isten elé helyezük őket. (vö. Szent Josemaría Escrivá, Isten barátai)

A mi „Kis-Rómánkban”, Nagyszombatban jól tudjuk, hogy a böjtnek gyógyító ereje van. Amikor évszázadokkal ezelőtt őseink könnyek között térdeltek a Nagyszombati Könnyező Szűzanya képe előtt, felismerték: a bűnbánat nem büntetés, hanem a szabadulás kapuja. Könnyeik és imáik segítettek megállítani a pestist, és a Szűzanya közbenjárásával kérésük Isten elé jutott. Legyen az idei nagyböjtünk is ima kapcsolataink gyógyulásáért, családjaink békéjéért és nemzetünk világosságáért. Szent Fausztina nővér szavai irányt mutatnak, amikor Naplójában több helyütt is arról ír, hogy a szeretet nem vitatkozik, nem habozik, nem fárad el, a szeretet virraszt (vö. *Szent Fausztina Kowalska, Napló*). Lemondásunk váljon nyitottsággá azok felé, akiknek fájdalma gyakran néma és rejtve marad.

Remélem, kedves Testvéreim, hogy az idei nagyböjt főegyházmegyénkben nem áll meg a külső szokásoknál.

Kedves Paptestvérek! Ebben a szent időszakban legyetek a gyóntatószékben az irgalmas atya élő képmásai, a tékozló fiúról szóló példabeszéd szerint. Példaképetek legyen Vianney Szent János, a lelkek türelmes pásztora, aki segít visszaadni az embernek a bűn által elveszített méltóságát.

Szeretett Családok, édesapák, édesanyák, gyermekek! Tegyétek otthonaitokat valódi „házi egyházzá”. A közös rózsafüzér és a Szentírás olvasása legyen erőtök

Mons. Orosch János, nagyszombati érsek

PÁSZTORLEVELE

2026 NAGYBÖJTJÉNEK KEZDETÉRE

forrása, mert – ahogyan Szent Teréz anya gyakran mondta – „*a család, amely együtt imádkozik, együtt is marad*” (Szent II. János Pál, *Rosarium Virginis Mariae*, 41).

Kedves Fiatal Barátaim! Boldog Carlo Acutis, a tizenöt éves fiú, aki szívből szerette az Eucharisziát, és „a mennyországba vezető autópályának” nevezte, megmutatja nektek, hogy a szentség farmerben és mobiltelefonnal a kézben is lehetséges, ha Isten áll az első helyen. Mert ha Isten az első, minden a helyére kerül (vö. Szent Ágoston: *De civitate Dei*, XIX, 13).

Kedves Betegek és Szenvedők! A ti betegágyatok is lehet oltár, amelyen értékes áldozatot ajánlotok fel mindannyiunkért. Ti vagytok főgyházmegyénk dobogó szíve (vö. Szent II. János Pál: *Salvifici doloris*, 1984. február 11.).

Kedves Testvéreim, Húsvét felé tartunk. A pusztán átvezető út nehéz, de a végén nem a sötétség vár, hanem a feltámadás ragyogó hajnala. Kísérjen benneteket minden lépésetekben a Nagyszombati Szűzanya anyai oltalma és Keresztelő Szent Jánosnak, egyházmegyénk fővédőszentjének pártfogása. Imádkozom, hogy Isten ezen a nagyböjten új reménnyel töltsen meg szíveteket, amely biztosan átvezet benneteket a pusztából a feltámadás világosságára.

Szeretettel áldalak meg benneteket az + Atya, + a Fiú és + a Szentlélek nevében. Ámen.

✠ Orosch János nagyszombati érsek

Ezt a pásztorlevelet homília helyett kell felolvasni minden szentmisén Nagyböjt első vasárnapján, 2026. február 22-én.